

ikke skulle komme til at forlade dem. Under disse Omstændigheder antager jeg, at det ærede Thing vil indrømme, at noget Saadant bør tillades, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, at den Frugt, man har næret derfor, hvilede paa § 9; men naar denne Auktionssteen ryddes tilside, haaber jeg, at det ærede Thing vil tillade, at der vedblivende kan sættes ud til Fæsterens Efterladte, vel at mærke ikke til nogen Anden, thi det er forhindret ved Lovforslaget. Jeg skal altsaa indstændig anmode det ærede Thing om at forkaste Forslaget under Nr. 50, som gaar ud paa at udflyde den omhandlede Tilladelse af § 8. — Forslaget under Nr. 51 vil jeg ogsaa ønske, at man vil forkaste. Det gaar ud paa, at det ikke skal være Jorddrotten tilladt at beholde Gaarden, naar han og Fæsterens Efterladte kunne enes derom. Naar Fæsterens Efterladte veed, at han ved at lade Gaarden komme til Auction vil faae en Dreiedeel af Kjøbesummen, men desuagtet er villig til privat, at enes med Jorddrotten om den Dvotadeel, som skal tilfalde ham, naar han altsaa vil indlade sig paa, at Jorddrotten beholder Gaarden, og han dernæst kan enes med Jorddrotten om den Sum, der derfor skal tilkomme ham, seer jeg ikke, hvorledes det kan interessere Lovgivningsmagten at forbyde det. — Endelig er det ogsaa foreslaaet, at 4de Stykke skal udgaae. Det første Punktum i 4de Stykke gaar ud paa at tillade, at Gaarden ogsaa kan afhændes til Arvefæste eller til Selveiendom til Andre end til Fæsterens Efterladte, naar det skeer med hans Samtykke, og heller ikke dette tror jeg, der er nogen Grund til at forbyde. Naar Jorddrotten og Fæsterens Efterladte ere enige om, at Gaarden sælges til en Anden, ligger jo deri ikke Andet, end at denne udtaler en Erkjendelse af, at han ikke selv kan eller ikke vil have Gaarden. Fæsterens Efterladte vil jo kun give sit Samtykke, naar han paa anden Maade er tilstrækkelig tilfredsstillt for sit Vedkommende, men da kan jeg, som sagt, heller ikke see, at der skulde være nogen Grund til at forbyde noget Saadant. Man maa lægge Mærke til, at detsam dette ikke tillades i selve Loven, hvilket er lige med at forbyde det, vil det Samme i de allerfleste Tilfælde

dog skee, ad en Omvei, thi, naar Fæsterens Efterladte ikke selv kan eller vil kjøbe Gaarden, og han er enig med en Anden, der vil kjøbe den, forsaavidt Godseieren vil sælge den til ham, vil det, naar det ikke ligesvem er tilladt, kun føre til, at Fæsterens Efterladte, kjøber Gaarden den ene Dag, for derefter at sælge den til den Anden. Dertil har han fuld Ret, og det vil skee i det paagældende Tilfælde, naar Salget ikke kan skee directe fra Jorddrotten til en Anden. Man vil afsaa see, at det, man vil forhindre, nemlig at en Gaard kommer i andre Hænder end Fæsterens Efterladtes, forhindrer man dog ikke, thi Fæsteren vil da kjøbe Gaarden den ene Dag og Dagen efter eller dog hurtig efter sælge den til en Anden. Det er derfor, jeg yderligere opfordrer det ærede Thing til saavidt mulig at lade § 8 beholde det Indhold, den har, forudsættende, at § 9 gaar ud, men i ethvert Fald maa jeg gjentage, at det i Serdeleshed er Tilladelsen til at kunne bortfæste eller bortforpagte Gaarden til Fæsterens Efterladte, naar begge Parter ere enige derym, som jeg lægger Vægt paa bliver staaende i Loven, navnlig ogsaa, fordi endeel Fæstere ønske, at det ogsaa fremdeles maa kunne skee. — Endnu skal jeg udtale mig om de Forslag, der foreligge til § 14 i Lovforslaget. Jeg har deeltaget i at stille det Forslag, der er opført under Nr. 82, og som gaar ud paa at bestemme, at § 14 ikke skal kunne benyttes af Bestyrelserne for Vallø Stift, Bømmetofte og Bisselfeldt Klostre, Hershusholms Skole eller af andre offentlige eller private Stiftelser, med Fæstegods. Forslaget gaar altsaa ud paa at give § 14 en mere indskrænket Anvendelse, end den har, saaledes som den nu lyder. Derimod har et Fleertal foreslaaet, at Paragraphen skal udgaae. Det maa her være mig tilladt at sige, at denne § 14 af mig ligesvem er foreslaaet, indsat i Loven som en Betaling for, at de 20 Aar maatte blive staaende i § 1; det er et Tilbud, jeg vilde gjøre, for at man skulde lade de 20 Aar blive staaende i § 1, imod at man igjennem § 14 vilde give Jorddrotten Ret til at faae fuldkommen fri Raadighed over hver stænde Gaard, naar han kjøbte den ved Auction, altsaa en yderligere Ret end den,